

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 6C/221/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2513209964
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ingrid Šimonová
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2015:2513209964.6

Rozhodnutie

Okresný súd Piešťany sudkyňou JUDr. Ingrid Šimonovou v právnej veci navrhovateľa: Y. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. X, P., zastúpený advokátkou: JUDr. Daniela Suchánková, Advokátska kancelária, Waltariho č. 7, Piešťany proti odporcovi: U. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. XXXX/XX, U. O. X. o určenie výživného na plnoleté dieťa takto

rozhodol:

I. Odporca je p o v i n n ý platiť navrhovateľovi výživné v sume 300 eur mesačne s účinnosťou od 06.09.2013 do 31.08.2015 a v sume 400 eur s účinnosťou od 01.09.2015, k rukám navrhovateľa vždy do 15. dňa v mesiaci vopred.

II. Nedoplatok na zročnom výživnom v sume 7.400 eur za obdobie od 06.09.2013 do 31.10.2015 je odporca povinný navrhovateľovi zaplatiť v lehote do 30.06.2016.

III. Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov právneho zastúpenia k rukám jeho právnej zástupkyne vo výške 100%.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa prostredníctvom svojej právnej zástupkyne návrhom podaným na tunajšom súde dňa 06.09.2013 domáhal proti odporcovi určenia výživného v sume 300 eur mesačne s účinnosťou od podania návrhu s odôvodnením, že je na toto výživné od odporcu odkázaný, pretože žije v spoločnej domácnosti so svojou matkou a vlastný príjem nemá, pričom jeho matka je nezamestnaná a poberá podporu v hmotnej núdzi. V čase podania návrhu bol navrhovateľ študentom Obchodnej akadémie v Trnave.

V priebehu konania navrhovateľ doplnil svoj návrh tak, že s účinnosťou od 01.09.2015 žiadal výživné vo výške 400 eur s odôvodnením, že od uvedeného dátumu došlo na jeho strane k podstatnej zmene pomerov súvisiacich s jeho štúdiom na vysokej škole.

Odporca s navrhnutou výškou výživného nesúhlasil, najskôr navrhoval výživné v sume 250 eur, neskôr v priebehu konania v sume 300 eur.

Uznesením zo dňa 25.09.2013, právoplatným 29.10.2013 bolo konanie podľa § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p. prerušené do právoplatného skončenia konania vedeného na tunajšom súde pod sp.zn. 13P/28/2013, v ktorom súd riešil otázku otcovstva odporcu k navrhovateľovi. Konanie vedené pod sp.zn. 13P/28/2013 bolo dňa 17.06.2015 právoplatne skončené, preto súd vydal dňa 30.06.2015 uznesenie, ktorým pokračoval v konaní o určenie výživného na plnoleté dieťa.

Súd vykonal dokazovanie výpoveďou navrhovateľa a odporcu, obsahom spisu tunajšieho súdu sp.zn. 13P/28/2013, potvrdením o návšteve školy, výpismi z listu vlastníctva č. XXXX a č. XXXXX, výpismi z Obchodného registra Okresného súdu Trnava, darovacou zmluvou zo dňa 21.02.2012, nájomnou

zmluvou zo dňa 25.08.2014, zmluvou o prevode vlastníctva bytu zo dňa 22.07.2014, splátkovým kalendárom k leasingovej zmluve, faktúrou č. XXXXXXXXXX, príjmovými pokladničnými dokladmi, zmluvami o úvere zo dňa 30.03.2012, 20.12.2012 a 25.04.20104, kolaudačným rozhodnutím, stavebným povolením, daňovým priznaním odporcu, výpismi z účtu predloženými odporcom, dokladom o príjme matky navrhovateľa, pokladničnými blokmi predloženými navrhovateľom a zistil tento skutkový stav veci:

Navrhovateľ je synom odporcu, čo vyplýva z Rozsudku Okresného súdu Piešťany č. 13P/28/2013-104 zo dňa 06.05.2015, právoplatného dňa 17.06.2015. V rámci konania o určenie otcovstva odporcu k navrhovateľovi súd rozhodol aj o výživnom za obdobie od 05.04.2013 do 28.06.2013, teda v období maloletosti navrhovateľa a určil výšku výživného v sume 300 eur mesačne, keď zohľadnil odôvodnené potreby navrhovateľa a vychádzal tiež z pomerov rodičov navrhovateľa, ktorí súhlasili s mesačnou sumou výživného 300 eur.

Výpoveďou navrhovateľa a dokladmi k nej sa vzťahujúcimi mal súd preukázané, že je študentom Filozofickej fakulty Univerzity Komenského v Bratislave v študijnom odbore prekladateľstvo a tlmočníctvo dennou formou 3-ročného štúdia bakalárskeho študijného programu nemecký jazyk a kultúra - taliansky jazyk a kultúra, kde denne dochádza, pričom cestovné hradí v sume 13,40 eur mesačne. Stravuje sa v školskej jedálni a stravné v škole vychádza 64 eur mesačne. Navrhovateľ zaplatil dňa 15.01.2014 sumu 448 eur za vyučovanie vedenia motorového vozidla, ďalšie jeho výdavky sú mesačne za lekciu jogu - zdravotného cvičenia v sume 70 eur, učebnice, za ktoré zaplatil 84 eur, obuv 59,97 eur. Navrhovateľ býva so svojou matkou v podnájme, mesačné nájomné predstavuje sumu 370 eur.

Právna zástupkyňa navrhovateľa poukázala na skutočnosť, že odporca je podnikateľ, jeho spoločnosť vlastní luxusné motorové vozidlo, mesačné splátky za toto vozidlo predstavujú sumu 1100 eur, pričom v daňovom priznaní odporcovej spoločnosti za rok 2013 vykázala spoločnosť stratu a v roku 2014 vykázala zisk 17.525 eur, preto zvažuje navrhnúť znalecké dokazovanie z odboru účtovníctva na preukázanie skutočného príjmu a skutočných obrátov spoločnosti odporcu. Okrem toho je zrejmé, že v roku 2010 bolo vydané stavebné povolenie na stavbu domu na meno odporcu a v roku 2012 daroval polovicu podielu na nehnuteľnosti svojej priateľke a je nepochybné, že v liste vlastníctva nebol uvedený rozostavaný dom, pričom kolaudačné rozhodnutie na dom bolo vydané už pre jeho priateľku, ktorá sa stala formálne vlastníčkou nehnuteľnosti.

Odporca vo svojej výpovedi uviedol, že býva v rodinnom dome, ktorý vlastní jeho priateľka. Je konateľom spoločnosti MS & Partners, s.r.o., ktorá vlastní motorové vozidlo zn. Porsche Cayenne Turbo. Kúpna cena tohto motorového vozidla bola 75.000 eur. Na kúpu vozidla si spoločnosť požičala sumu 41.250 eur a zostávajúca hotovosť bola vyplatená z finančných prostriedkov, ktoré mala spoločnosť na účte. Leasingové štvrťročné splátky predstavujú sumu 3.258,68 eur a spoločnosť odporcu je schopná túto sumu hradiť. V minulosti si požičal sumu 96.000 eur na kúpu bytu, avšak po predaji tohto bytu požičanú sumu vrátil, čo odporca zdokladoval bankovým výpisom. Jeho mesačný príjem je z podnikateľskej činnosti jeho spoločnosti ako vyplýva z daňového priznania, čo je okolo 1000 eur mesačne. Prispieva na úhradu energií v dome v polovici, teda v sume 100 eur a tiež na splátky hypotekárneho úveru v sume 375 eur mesačne. Zvýšené výdavky na svoju výživu nemá, nemá ani inú vyživovaciu povinnosť. Na výživu navrhovateľa prispel už dvakrát sumou 300 eur.

Podľa § 62 ods. 1 zák. č. 36/2005 Z.z. o rodine v znení neskorších predpisov (ďalej len Zákon o rodine), plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Schopnosti predstavujú subjektívne kritérium určovania rozsahu vyživovacej schopnosti a ide o vlastnosti dané telesnými a duševnými schopnosťami konkrétnej osoby povinného, zdravotným stavom, vlohami, nadaním, nadobudnutými vedomosťami a získanými skúsenosťami. Z hľadiska vyživovacej povinnosti je podstatné, ako sa prejavia v reálnych schopnostiach dosahovania príjmu. Z tohto

hľadiska sa schopnosti skúmajú ako faktické príjmy a výdavky povinného. Povinný môže mať príjmy z jedného alebo viacerých zdrojov, z výkonu závislej činnosti, z podnikateľskej činnosti, autorské honoráre, odmeny za zlepšovacie návrhy, vynálezy, z prednáškovej činnosti, odmeny za výkon rôznych funkcií, za účasť v kontrolných a iných orgánoch, v stavovských organizáciách, môže mať majetkovú účasť v podnikateľských subjektoch, príjmy z prenájmu nehnuteľností, dividendy, príjmy z tichého spoločenstva, dávky sociálneho zabezpečenia. V dôsledku zmenených ekonomických pomerov väčší význam nadobudli príjmy z inej než závislej činnosti. Pravidelne zisťovanými okolnosťami v konaní o výživnom na strane výdavkov sú pravidelné, ako aj nepravidelné náklady spojené s bývaním (nájomné, prevádzka bytu, domu), stravou, ošatením, zdravotným stavom, starostlivosťou o dieťa a domácnosť, inými vyživovacími povinnosťami, poisťovacími plneniami, sporením, pôžičkami, splátkovými platbami, daňovými plneniami, výdavkami na výkon povolania. Subjektívne schopnosti sa však môžu realizovať len v rámci objektívne daných možností, ktoré determinuje reálna situácia na trhu práce, miera nezamestnanosti v regióne, v príslušnom odbore, vekovej kategórii, dosahované zárobky v danom povolaní. Majetkové pomery charakterizuje vlastníctvo nehnuteľností (pozemky, domy, byty, rekreačné chaty, ich počet, reálna potreba a možnosť využitia povinným vrátane získavania výnosov z nich, prípadne dôvod ich nevyužívania na výnosy), cenných papierov, obchodných podielov, vkladov v bankách, iných hnutelných vecí (motorové vozidlá, luxusné športové vybavenie, zbierky, cennosti, elektronika), ako aj celkový životný štandard (dovolenky, životné náklady). Nejde o zásah do vlastníckeho práva povinného, ktorý môže vlastniť neobmedzené majetkové podstaty, ale len o posúdenie jeho majetkových pomerov vo vzťahu k plneniu prioritnej vyživovacej povinnosti.

Na strane oprávneného zákon ustanovuje hľadisko odôvodnenosti potrieb. Odôvodnenosťou treba rozumieť určenie životných nákladov, ktorých úhradu je určitá osoba oprávnená požadovať v rámci plnenia vyživovacej povinnosti. Treba vychádzať z pojmu výživné, tak ako ho vymedzila aplikačná prax. Vo všeobecnosti možno za odôvodnené (opodstatnené) potreby z hľadiska plnenia vyživovacej povinnosti považovať náklady spojené s výživou, ošatením, bývaním, starostlivosťou o zdravie, ako aj náklady súvisiace so vzdelaním, výchovou, kultúrnym a športovým vyžitím a záujmami. Ide však o odôvodnené potreby oprávneného, preto je nevyhnutná ich individualizácia z hľadiska jeho konkrétnych potrieb, ktoré budú závislé od zdravotného stavu oprávneného, od jeho veku, duševnej a telesnej vyspelosti, povolania a pod., budú to teda potreby pravidelné, nepravidelné a náhodilé.

Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine, právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Pri určovaní výživného za minulé obdobie súd zisťuje, aké boli konkrétne schopnosti, možnosti, zárobkové pomery povinného, potreby dieťaťa, prihliada na už poskytnuté plnenia, poskytovanie bývania, osobnej starostlivosti a hodnotí aj ďalšie zákonné kritériá. Súd posudzuje skutočný stav, aký existoval v minulosti.

S poukazom na vyššie uvedené, ako aj na výsledky vykonaného dokazovania, súd vyvodil právny záver, že návrh navrhovateľa voči odporcovi bol podaný dôvodne. Navrhovateľ je plnoletým synom odporcu, je študentom vysokej školy, kde denne dochádza, s čím sú spojené odôvodnené mesačné výdavky s cestovným, stravným, nákupom učebníc, ošatenia, obuvi, hygienických potrieb a pod., okrem toho má navrhovateľ výdavok súvisiaci s pravidelným cvičením jogy v dôsledku zdravotných ťažkostí. Doposiaľ odporca neprispieval na výživu navrhovateľa okrem dvoch úhrad po 300 eur.

Súd pri rozhodovaní o návrhu navrhovateľa na určenie výživného odporcovi, zohľadnil nevyhnutné výdavky navrhovateľa, ako aj zárobkové možnosti a schopnosti oboch rodičov, pričom zohľadnil skutočnosť, že navrhovateľ žije v domácnosti s matkou, ktorej životná úroveň je preukázateľne nižšia ako životná úroveň odporcu. Jej mesačný príjem je 276,51 eur, pričom výška mesačného nájomného spolu s energiami predstavuje sumu 370 eur. Všetky výdavky navrhovateľa hradí ona a odporca doposiaľ (napriek jeho tvrdeniu, že má záujem platiť výživné), navrhovateľovi výživným neprispieval, okrem dvoch platieb po 300 eur. V prípade matky navrhovateľa možno z jej strany považovať za naplnenú vyživovaciu povinnosť v plnej miere výkonom osobnej starostlivosti o navrhovateľa a v prípade odporcu, ktorý má oveľa priaznivejšie príjmové pomery musí zabezpečovať navrhovateľovi krytie jeho odôvodnených potrieb peňažným plnením. Navrhovateľovi počnúc dňom 01.09.2015, kedy bol prijatý na vysokoškolské štúdium, vzrástli výdavky spojené so štúdiom, cestovaním, stravovaním, ošatením a podobne, preto

sú jeho potreby podstatne vyššie ako tomu bolo v čase, keď študoval na strednej škole. Zohľadniac uvedené okolnosti, súd zaviazal odporcu platiť navrhovateľovi výživné v sume 300 eur od podania návrhu do 31.08.2015 a od 01.09.2015 v sume 400 eur. Súd vzal do úvahy skutočnosť, že odporca má príjem z podnikania, ktorého výšku uviedol 1000 eur mesačne. Z daňového priznania za rok 2014 vyplynulo, že spoločnosť odporcu vykázala zisk 17.525,10 eur, čo je mesačný príjem 1.460 eur. Pri určení výšky výživného vychádzal súd z príjmu odporcu podľa daňového priznania za rok 2014 a zohľadnil jeho mesačný výdavok v sume 475 eur (príspevok v polovici na energie a splátku hypotéky), avšak nezohľadnil výšku mesačnej leasingovej splátky odporcu za luxusné motorové vozidlo, pretože podľa názoru súdu ide o nadštandardný výdavok odporcu, ktorý si má v prvom rade plniť svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť voči svojmu synovi. Ďalej súd zobral do úvahy aj skutočnosť, že odporca nemá inú vyživovaciu povinnosť, je zdravý, nemá teda žiadne zvýšené nároky na svoju vlastnú výživu a je preto v jeho možnostiach a schopnostiach platiť navrhovateľovi výživné vo výške určenej týmto rozhodnutím.

Nakoľko má navrhovateľ nárok na výživné od podania návrhu, súd určil výživné odporcovi s účinnosťou od podania návrhu, teda od 06.09.2013 a súčasne rozhodol o nedoplatku na zročnom výživnom za obdobie od 06.09.2013 do 31.10.2015. Od 06.09.2013 do 31.10.2015 vznikol odporcovi na zročnom výživnom nedoplatok v sume 8.000 eur, v roku 2013 za 4 mesiace 1.200 eur (4 x 300 eur), v roku 2014 za 12 mesiacov 3.600 eur (12 x 300 eur), v roku 2015 za 8 mesiacov 2.400 eur (8 x 300 eur) a za 2 mesiace 800 eur (2 x 400 eur). Od tejto sumy nedoplatku 8.000 eur súd odčítal sumu 600 eur, ktorú odporca navrhovateľovi zaplatil, preto je odporca povinný zaplatiť navrhovateľovi nedoplatok v celkovej sume 7.400 eur. Odporca na pojednávaní uviedol, že pokiaľ ho súd zaviazá zaplatiť navrhovateľovi nedoplatok na zročnom výživnom, je ochotný tento zaplatiť v lehote do 30.06.2016, čo právna zástupkyňa navrhovateľa akceptovala, preto súd tejto požiadavke odporcu vyhovel a zaviazal ho nedoplatok v sume 7.400 eur zaplatiť v lehote do 30.06.2016.

Súd ďalej uvádza, že v prípade, ak sa v odôvodnení nezaoberal konkrétnou námietkou účastníkov konania, urobil tak preto, že daný argument a taktiež odpoveď naň nepovažoval pre rozhodnutie za rozhodujúce (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s.12, § 29; Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998).

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 149 ods. 1 O.s.p. ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Podľa § 151 ods. 1 O.s.p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Podľa § 151 ods. 7 O.s.p. súd môže o náhrade trov konania rozhodnúť aj tak, že namiesto určenia výšky trov prizná účastníkovi náhradu trov konania vyjadrenú zlomkom alebo percentom. Po právoplatnosti tohto rozhodnutia rozhodne o výške náhrady trov konania súd samostatným uznesením.

O trovách konania súd rozhodol s použitím vyššie citovaných ustanovení zákona a v konaní úspešnému navrhovateľovi priznal plnú náhradu trov konania, ktorej výška bude vyčíslená v samostatnom uznesení, potom ako tento rozsudok nadobudne právoplatnosť.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, cestou podpísaného súdu, ku Krajskému súdu v Trnave.

Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, veta prvá O.s.p.). Odvolanie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 42 ods. 3 O.s.p., tzn. musí obsahovať označenie súdu, ktorému je určené, označenie účastníkov konania, prípadne ich zástupcov, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a) a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2, písm. a/- f/ O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, ak odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 a ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa (§ 205a ods. 1 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na súdny výkon rozhodnutia alebo požiadať o výkon rozhodnutia podľa Zák. č. 233/1995 Z.z. v znení neskorších zmien a doplnkov (Exekučného poriadku).